سیویلیکا – ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا CIVILICA.com

عنوان مقاله:

تاثیر دوازده هفته تمرین مقاومتی تناوبی با شدت های مختلف بر شاخص هایTLR۲,۴ و دکتین-۱

محل انتشار: مجله سوخت و ساز و فعالیت ورزشی, دوره 12, شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان: نادر نجفی – گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

فرناز سیفی اسگ شهر – گروه فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

رقیه افرونده - گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: چاقی و اضافه وزن از جمله عوامل خطرزای ابتلا به برخی بیماری های مزمن می باشد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی تاثیر تمرین مقاومتی تناوبی با شدت های مختلف بر سطوح گیرنده شبه تول ۲ و۶ و دکتین-۱ در مردان چاق بود.روش کار: ۴۴ نفر از مردان چاق ۳۰-۲۰ ساله شهر تبریز انتخاب و به ۴ گروه کنترل و تمرین مقاومتی تناوبی با سه شدت پایین، متوسط و شدت بالا تقسیم شدند. آزمودنی ها تمرینات خود را به مدت ۱۲ هفته، سه جلسه در هفته با ۳ شدت ۴۰%، ۶۰% و ۸۸% ایجام دادند. ۴۸ ساعت قبل از اولین جلسه تمرینی و ۴۸ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرین مقاومتی، ویژگی های فردی آزمودنی ها و مقادیر دکتین-۱، ۲LR۴ و TLR۴ اندازه گیری شد. نتایج: دوازده هفته تمرین مقاومتی تناوبی با شدت های مختلف باعث اختلاف معناداری در سطوح دکتین-۱(۲۰۱/۰۰=(۰۰۰/۰۰) TLR۴ (۲۰۱/۰۰) و TLR۴ اندازه گیری شد. نتایج: دوازده هفته تمرین مقاومتی تناوبی با شدت های مختلف معناداری در سطوح دکتین-۱(۲۰۱/۰۰=(۰۰۰/۰۰) ۲LR۴ (۹۰/۰۰) و TLR۴(۱۰۰۰) در گروه های مختلف می شود. این اختلاف برای شاخص ۲LR۴ در گروه تمرین با شدت متوسط در سطوح دکتین-۱(۲۰/۰۱) (P=۰۰/۰۰) و ۲LR۴ (۱۰۰/۰۰) در گروه های مختلف می شود. این اختلاف برای شاخص ۲LR۴ در گروه تمرین با شدت متوسط در سطوح دکتین-۱(۲۰/۰۱) (P=۰۰/۰۰) معنادار بود. هم چنین، در شاخص TLR۲ نیز اختلاف معنادار در گروه تمرین با شدت پین (۲۰/۱۰=P) و شدت بالا (۲۰/۰۱) و ۲L۳۴ معنادار بود. هم چنین، در شاخص TLR۴ می نیز اختلاف مین با شدت پین (۲۰/۰۰) و بالا نسبت به کنترل بود. هم چنین، اختلاف معناداری در گروه تمرین با شدت متوسط (۲۰/۰) و بالا(۲۰/۰) بسبت به کنترل در سطح دکتین-۱ مشاهده شد. نتیجه گیری: تمرینات مقاومتی تناوبی با شدت های مختلف معناداری در گروه تمرین با شدت متوسط (۲۰/۰) و بالا(۲۰/۰) بسبت به کنترل در شاخ می های در شده های بالا و متوسط بهتر بود.

> کلمات کلیدی: تمرین مقاومتی تناوبی, گیرنده شبه تول ۲ و ۴, دکتین-۱, چاقی

> > لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2004500

